

Lavantinske škofije

uradni list.

Vsebinska. 63. Allocutio SS. D. N. Benedicti PP. XV. in Consistorio secreto, habito die 21. Novembris in Palatio Apostolico Vaticano. — 64. Nonnulla Festa cum Officiis et Missis propriis a Sacra Congregatione Rituum ad universam Ecclesiam extenduntur. — 65. Pro Feria V. post Octavam sanctissimi Corporis Christi sacratissimi Cordis Iesu Eucharistici Officium proprium cum respondente Missa approbatur. — 66. Festum S. Margaritae Alacoque Virg. sub ritu dupl. min. conceditur. — 67. Slovstvo. — 68. Osebná naznanila.

63.

Allocutio SS. D. N. Benedicti PP. XV. in Consistorio secreto,

habito die 21. Novembris 1921 in Palatio Apostolico Vaticano.¹

Venerabiles Fratres.

In hac quidem renovata laetitia amplissimi conventus, multa sunt magnae Nobis curae, sed illud maximae quod est de rationibus mutuis Ecclesiam inter et civilem societatem plurifariam ordinandis. Etenim nemo est qui ignoret, post recens immane bellum, vel novas natas esse Respublicas, vel Respublicas veteres, provinciis sibi adiunctis, crevisse. Iam vero, ut alia omittamus quae huc possumus afferre, patet quae privilegia pridem haec Apostolica Sedes, per pactiones sollemnes conventionesque, aliis concesserat, eadem nullo iure posse hasce Respublicas sibi vindicare, cum res inter alios acta neque emolumentum neque praeiudicium ceteris afferat. Item Civitates nonnullas videmus ex hac tanta conversione rerum funditus novatas extitisse, adeo ut quae nunc est, non illa ipsa possit haberi moralis, ut aiunt, persona, quacum Apostolica Sedes olim convenerat. Ex quo illud naturā consequitur, ut etiam pacta et conventa, quae inter Apostolicam Sedem et eas Civitates antehac intercesserant, vim iam suam omnem amiserint.

Verum si qui Rebuspublicis vel Civitatibus quas diximus praepositi sunt, velint cum Ecclesia pacisci concordiam aliis condicionibus quae mutatis temporibus melius congruant, sciant Apostolicam Sedem nisi quid aliam ob causam sit impedimento — non recusaturam quominus ea de re cum ipsis agat, ut cum aliquot iam agere instituit. Hoc autem vobis, Venerabiles Fratres, denuo confirmamus, in pactiones huiusmodi Nos minime passuros ut quidquam irrepat

quod sit ab Ecclesiae alienum dignitate aut libertate; quam quidem salvam esse et incolumem vehementer interest, hoc maxime tempore, ad ipsam civilis convictus prosperitatem.

Nullus enim negaverit rei civilis religiosaeque consensionem ad tranquillitatem publici ordinis, quod bonum est fundamentum ceterorum, non parum conferre. Etenim pax a populis, tantas in omni genere ruinas perpeccis, domi forisque nimium hodie desideratur; ac tamen summo cum moerore ac sollicitudine cernimus paci sollemnibus consignatae scriptis nequaquam pacem comitatam esse animorum, nationesque fere omnes, Europaeas praesertim, magnis etiamnunc dilacerari discidiis, hisque adeo acerbis, ut ad ea sananda vehementius in dies requiratur Dei miserentis manus, in qua est *virtus et potentia, magnitudo et imperium omnium*.²

Ad ipsius igitur confugiamus clementiam eamque non solum prece supplici imploremus, sed etiam conciliare studeamus oportet, cum sanctius vitam instituendo, tum vero in calamitosos, quorum nunc ubivis maxima, si unquam alias, copia est, beneficentiae officia frequentando. Quoniam autem huius rerum omnium perturbationis, in qua versamur, ea in primis duplex est causa, quod vario ducuntur errore mentes, et quod flagrant invidia animi nimis multorum, magnificandus est *dives in misericordia* Deus, qui anno vertente duplicem pariter occasionem obtulerit hominibus ad medendum utrique rei miri-

¹ Acta Apostolicae Sedis. An. XIII. vol. XIII. Romae. 23. Novembris 1921. Num. 14. pag. 521 — 524.

fice accommodatam. Sacra sollemnia dicimus anni septingentesimi ex quo et Pater legifer Fratrum Minorum Franciscus Tertiarius suorum ordinem instituit et Fratrum Praedicatorum legifer item Pater Dominicus excessit ad Deum: nam dubitandum non est quin ex sanctissimorum recordatione virorum populus christianus excitari se senserit ad studium cultumque delapsae de caelo tum caritatis tum veritatis. Praeclare enim magnus ille Poeta catholicus — cuius ipsius memoria saecularis per hos menses iure quidem ac digne a nostris celebrata est — duorum Patriarcharum laudes uno complexus praeconio, alterum caritatis ardore seraphicum, alterum, sapientia, cherubicae lucis splendorem appellat. Itaque, Deo adiuvante, instituta in eorum honorem sollemnia tanto piorum studio tantaque frequentia peracta sunt, ut existimare liceat non ad levem quandam et fugacem inflammationem animorum ea recidisse, sed incrementum inde acceptum fidei mutique amoris in multitudine solidum esse atque mansurum.

Quamquam vero his malis, quibus humana societas premitur, medicinam praesentem maxime a Deo petimus, non tamen praetermittenda dicimus aut negligenda quaecumque recta ratio ususque rerum suadeat remedia et praesidia. His enim adhibendis sive remediis, sive praesidiis, communi bono consulere proprium est eorum officium qui populos regunt, tametsi eos iisdem unice confidere, Dei ope neglecta, nefas est.

Nos igitur perlibenter, Venerabiles Fratres, videmus complurium Civitatum legatos his diebus Washingtonum convenisse ob eam causam ut de immodicis rei militaris sumptibus minuendis inter se consultarent. Quorum consilia optamus cupimusque prosperum successum habeant, eisque ut lumine sapientiae suae Deus adsit, cum optimo quoque suppliciter precamur; neque enim solum id agitur, quod sane magnum est, ut intolerandis iam oneribus populi releventur, sed etiam, quod est maius, ut bellorum, quoad possit, pericula multo remotiora iam fiant.

64.

Nonnulla Festa cum Officiis et Missis propriis

a Sacra Congregatione Rituum ad universam Ecclesiam extenduntur.¹

Decretum

Sanctissimus Dominus noster Benedictus Papa XV. plurimorum Sacrorum Antistitum votis precibusque obsecundans, atque peculiaribus validisque rationibus permotus, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, Festa prouti sequuntur, cum Officiis et Missis propriis et approbatis, ad universam Ecclesiam amodo extendi atque Calendario et Proprio Sanctorum Breviarii et Missalis Romani in futuris editionibus et respectivis locis inseri statuit ac decrevit.

I. Dominica infra Octavam Epiphaniae, Sanctae Familiae Iesu, Mariae Ioseph, duplex maius (cum iisdem privilegiis ac iuribus praefatae Dominicae), Com. Dominicae et Octavae.

II. Die 24. Martii, S. Gabrielis Archangeli, duplex maius.

III. Die 28. Iunii, S. Irenaei Ep. et Mart., duplex, Com. Vigiliae, reposito Festo S. Leonis Papae et Conf. in diem natalem 3. Iulij.

IV. Die 24. Octobris, S. Raphaelis Archangeli, duplex maius.

Neminem latet, quantum sit aequum et salutare domesticae familiae ipsique societati consociationem Sanctae Familiae ab Apostolica Sede constitutam, legibus firmatam atque indulgentiis et privilegiis speciatim pro sodalibus et parochis honestatam, fovere ac propagare, et ad hunc etiam finem in universa Ecclesia peculiari ritu liturgico, atque iugi

ac fructuosa beneficiorum meditatione et virtutum imitatione, Sanctam Familiam Nazarenam recolere ac celebrare.² Nec minus congruum est etiam ad incrementum pietatis, ipsiusque a Sancta Familia consociationis, divinam missionem utriusque Archangeli, nempe S. Gabrielis ad annuntiandum Dominicae Incarnationis mysterium, et S. Raphaelis cuius conlata in Tobiae familiam beneficia in Sacris Litteris describuntur, religiosa celebritate commemorare.

Hanc occasionem nacto Beatissimo Patri placuit etiam grato animo et liturgico more honorare illum S. Polycarpi Smyrnensis Episcopi discipulum, Lugdunensem Ep. et Mart. qui in suo opere *Adversus haereses* lib. III, magnificum testimonium in perpetuam memoriam de Romana Ecclesia reliquit, scribens: »Ad hanc enim Ecclesiam propter potentioris principalitatem necesse est omnem convenire Ecclesiam, hoc est eos qui sunt undique fideles... Hac (Romanorum Pontificum) ordinatione et successione ea quae est ab Apostolis in Ecclesia traditio et veritatis praeconatio pervenit usque ad nos.«³

Nec omittendum est quod ex authenticis constat documentis S. Eleutherium Romanum Pontificem a Lugdunensi Ecclesia per litteras de nonnullis quaestionibus consultum S. Irenaeo litterarum latori Apo-

¹ Acta Apostolicae Sedis. An. et num. cit. Pag. 543 sq.

² Cf. *Decr. auth. S. R. C.*, nn. 3777, 3778, 3802 (vol. III).

³ I. P. Migne, *Cursus Patrologiae*, ser. graeca, vol. VII, col. 849, 851.

stolicas traditiones quas Romana Ecclesia servaverat illibatas, aperuisse.¹

Itaque idem Sanctissimus Dominus noster omnia quattuor supradicta Festa, sub respectivo ritu, Officio et Missa, approbata et universae Ecclesiae Latini ritus concessa, ab utroque Clero saeculari et regulari aliisque omnibus qui ad divinum Officium recitandum ex praecepto adstringuntur, iussit peragenda inde ab anno 1922 proxime sequenti; facta tamen potestate Ordinariis locorum et Superioribus

¹ Off. propr. Rom. (27. Maii) Ss. Ioannis I, Urbani I et Eleutherii Pp. et Mm., lect. VI.

maioribus Ordinum seu Congregationum regularium, quatenus in Domino ipsi hoc expedire iudicaverint, huiusmodi obligationem pro suis subditis differendi in ulteriorem annum 1923. Servatis de cetero Rubricis atque Apostolicae Sedis Decretis, memorata Festa quoquo modo respicientibus. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 26. Octobris 1921.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S. Alexander Verde, Secretarius.

65.

Pro Feria V. post Octavam sanctissimi Corporis Christi proprium cum respondente Missa approbatur.¹

Decretum.

Instantibus compluribus Reverendissimis Ordinariis dioecesium, Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XV, referente infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, Officium proprium cum respondente Missa *Sacratissimi Cordis Iesu Eucharistici* exhibitum et ab ipsa Sacra Congregatione revisum, prouti in separato praeostat exemplari, approbare dignatus est, illudque feria V. post octavam Sanctissimi Corporis Christi adhibendum decrevit.

Peculiaris ratio et finis huius Festi cum Officio et Missa propriis, ad commemorandum Domini Nostri Iesu Christi amorem in Eucharistiae mysterio, enucleatius explicatur in Sacris Litteris et in operibus sanctorum Ecclesiae Patrum ac Doctorum, atque etiam innuitur in illa pia, usitata et a Summo Pontifice Pio VII. probata oratione: *Ecco fin dove è giunta*, etc.² — Insimul in iteratis supplicantium

¹ Acta Apostolicae Sedis. An. et num. cit. Pag. 545.

² *Raccolta di orazioni e pie opere per le quali sono state concesse dai Sommi Pontefici le sante indulgenze.* Roma, 1898, p. 106, n. 73.

precibus ipsiusque Beatissimi Patris votis alter finis est, mediante hoc Festo, magis excitare in christi-fidelium animis fiduciam et accessum in Sanctissimae Eucharistiae mysterium, eorumque corda ferventius inflammare igne divini amoris quo Dominus Noster Iesus Christus, infinita caritate in Corde suo flagrans, sanctissimam Eucharistiam instituit, suosque discipulos in eodem sacratissimo Corde suo custodit ac diligit, vivens et manens in eis sicut ipsi vivunt et manent in illo, qui in eiusdem sanctissimae Eucharistiae mysterio se nobis offert ac donat, victimam, socium, cibum, viaticum et futurae gloriae pignus.

Hoc autem Festum eadem Sanctitas Sua clero saeculari huius Almae Urbis et singulis dioecibus petentibus, sub ritu duplici maiori benigne concessit, servatis de cetero Rubricis atque Apostolicae Sedis decretis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 9. Novembris 1921.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S. Alexander Verde, Secretarius.

66.

Festum S. Margaritae Mariae Alacoque Virg. sup ritu dupl. min. conceditur.

Ker se v Lavantinski škofiji češčenje presvetega srca Jezusovega hvalevredno razširja, je pri ljudstvu v najboljšem spominu na častiljivi praznik Kristusovega vnebohoda dne 13. maja 1920 od svetega očeta Benedikta XV. med svetnice prišteta Marjeta Marija Alakok. Z ozirom na to je kn. šk. ordinariat dne 17. novembra 1921 sveti Stolici predložil prošnjo,

da bi se smel tudi v naši diecezi praznovati njen god sub ritu dupl. min. in sicer dne 17. oktobra.

Dotična vloga se je glasila:

Beatissime Pater!

Quum Sanctam Mariam Margaritam Alacoque Virginem Christifideles Dioecesis meae Lavantinae

praesertim qua sodales confraternitatis Sacratissimi Cordis Iesu, hic in pluribus ecclesiis canonice erectae, haud exiguo devotionis studio prosequantur cognita eius vita exemplari in concionibus auditis necnon ex foliis catholicis; ego humillime infrascriptus episcopus Lavantinus, precibus sacerdotum annuens, supplex rogo, quatenus Sanctitas Vestra benigne concedere dignetur, ut Festum ipsius Sanctae Mariae Margaritae Alacoque Virginis, in diem 17. Octobris incidens, sub ritu duplici minori a Clero universae Dioecesis Lavantinae recoli valeat, cum Officio et Missa propria.

Ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus
humillimus et obsequentissimus
famulus ac filius

Maribori ad fluvium Dravum,
die 17. Novembris 1921.

† Michael,

Episcopus Lavantinus.

Tu radni prošnji je Sacra Rituum Congregatio v pismu z dne 25. novembra 1921 št. ²⁶/₁₉₂₁ ugodila. To-

zadevni reskript se s tem častivredni Lavantinski duhovščini naznani.

²⁶/₁₉₂₁

Lavantina.

Reverendissimus Dnus Michael Napotnik Episcopus Lavantinus, piis Cleri sibi commissi votis libenter obsecundans, Sanctissimum Dominum nostrum Benedictum Papam XV. supplex rogavit, ut Kalendario ac Proprio Lavantinae Dioecesis die 17. Octobris inseri valeat festum S. Margaritae Mariae Alacoque Virginis sub ritu duplici minori cum Officio et Missa propriis, ad simplicem redacto Officio S. Hedvigis Viduae. Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino nostro tributis, benigne annuit pro gratia in omnibus iuxta preces: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 25. Novembris 1921.

† A. Card. Vico, Ep. Portuen. Praef.

67.

Slovstvo.

V založbi Henrika Kirsch na Dunaju I., Singerstrasse št. 7, je izšla ta-le knjiga: Denkmale der Heiligen Konstantin (Cyrill) und Method in Europa. Mit

Karten, Tafeln und Photographien, von Dr. Franz Příkryl. Knjiga je nastala po dolgoletnem študiju in stane 54 čehosl. kron.

68.

Osebna naznanila.

Imenovani so bili gospodje: a) za kn. šk. duhovne svetovalce: Dr. Jožef Somrek, profesor na tukajšnjem bogoslovnem učilišču (3. decembra 1921); Jožef Dekort, Gornjegrajski dekan in župnik na Ljubnem ter Friderik Volčič, župnik na Breznem (5. decembra 1921); Anton Podvinski, dekan in župnik v Zavrču, Franc Sal. Cizej, župnik pri Sv. Martinu pri Saleku, Jožef Čede, župnik v Studenicah, Andrej Fišer, župnik v Ribnici na Pohorju, Janez Jurko, župnik v Starem trgu, Jožef Krohne, župnik v Podsredi in Anton Pernat, župnik v Dobovi (6. decembra 1921); b) za dekana: Jožef Janžekovič, dekanijski upravitelj in župnik pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, v Sv. Lenartskem, Anton Novak, župnik v Gornjemgradu pa v Gornjegrajskem dekanatu (15. decembra 1921).

Določen je bil titl. gospod Franc Kovačič, doktor modroslovja, kn. šk. duhovni svetovalec in profesor bogoslovja, za učitelja zgodovine cerkvene umetnosti na tukajšnjem kn. šk. teološkem učilišču (27. novembra 1921).

Dopust zaradi bolezni je dobil gospod Franc Cerjak, I. kapelan pri Sv. Križu na Slatini (15. decembra 1921).

Začasno prazna ostanejo mesta kapelanov v Škalah (II), na Prihovi in pri Sv. Križu na Slatini (I).

Umrla sta gospoda Karol Vitmayer, vpok. duhovnik v Negovi, dne 23. novembra 1921, v 76. letu starosti in Janez Vedečnik, župnik pri Sv. Mariji v Puščavi, dne 14. decembra 1921, v 40. letu starosti.

Kn. šk. Lavantinski konzistorij v Mariboru,

dne 20. decembra 1921.

Martin Matek,

doctor rom. in iure canonico,
ravnatelj kn. šk. pisarne.

Tiskarna av. Orkla v Mariboru.